

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123220267
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6123220267.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D.

E. XX/X, XXX XX F. D., zastúpený: JUDr. Roman Mada, advokát so sídlom Gagarinova 32, 018 51 Nová Dubnica, IČO: 37 914 049, proti žalovanej:

A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. I. XXX, zastúpená:

Mgr. Pavol Dudík, advokát so sídlom Jilemnického 2, 911 01 Trenčín, IČO: 52 864 294, o zaplatenie 9.945,92 Eur, o odvolaní žalobcu proti výroku III. rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 14C/15/2023-62 zo dňa 14. júla 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie výrokom I. rozsudku zastavil konanie v časti o zaplatenie

2.040 Eur z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, nakoľko nebola dôvodná, keďže žalovaná ku dňu vyhlásenia rozsudku uhradila všetky doposiaľ splatné splátky pôžičky a povinnosť uhradiť aj zvyšnú časť pôžičky jej ku dňu vyhlásenia rozsudku nevznikla. Odvolaním napadnutým výrokom III. priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov konania z dôvodu procesného zavinenia čiastočného zastavenia konania žalobcom a neúspešnosti žalobcu v spore vo zvyšnej časti.

1.2. V odôvodnení vo vzťahu k výroku I. rozsudku súd prvej inštancie s poukazom na

§ 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) uviedol, že žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 2.040 Eur, a preto v uvedenom rozsahu súd prvej inštancie konanie čiastočne zastavil.

1.3. Výrok II. rozsudku súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na § 657 a § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že sa následne ako predmetom sporou zaoberal už len sumou 7.905,92 Eur.

1.4. Konštatoval, že medzi žalovanou a právnou predchodkyňou žalobcu pani A. B. bola dňa 21.01.2022 ústne uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej právna predchodkyňa žalobcu ako veriteľka poskytla žalovanej ako dlžníčke sumu 13.390 Eur. Žalovaná sa voči pôvodnej veriteľke zaviazala splácať požičanú sumu v splátkach po 340 Eur mesačne.

1.5. V ďalšom uviedol, že žalobca je veriteľom pohľadávky, ktorá vznikla voči žalovanej na základe zmluvy o pôžičke, z dôvodu, že je právnym nástupcom (jedným z dedičov) pani A. B., ktorá zomrela

dňa XX.XX.XXXX. Nakoľko pohľadávka voči žalovanej ešte nebola prejednaná v dedičskom konaní, má žalobca ako jeden z právnych nástupcov pôvodnej veriteľky aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore.

1.6. Poukázal, že žalobca sa domáhal od žalovanej zaplata celú zvyšnú, doposiaľ ešte nesplatenú sumu pôžičky. Súd prvej inštancie k tomu v prvom rade uviedol, že žalobca aj napriek opakovaným námietkam žalovanej nešpecifikoval žalovanú sumu. Neuviedol, prečo od žalovanej požaduje práve konkrétnu sumu, teda pôvodne 9.945,92 Eur a po čiastočnom späťvzati žaloby sumu 7.905,92 Eur. Táto suma nezodpovedá sume, ktorá by mala zostať z výšky požičanej sumy po odrátaní úhrad vykonaných žalovanou. Žaloba bola Okresnému súdu v Banskej Bystrici doručená dňa 25.01.2023. Z dokazovania vyplynulo, že dovtedy žalovaná uhradila sumu 4.440 Eur. Po odrátaní tejto sumy z celkovej sumy pôžičky 13.390 Eur zostávalo v čase podania žaloby uhradiť žalovanej ešte sumu 8.950 Eur, t. j. menej ako požadoval žalobca. Žalobca sa však s uvedenou okolnosťou nijako nevysporiadal a ani dodatočne súdu prvej inštancie neuviedol, ako dospel k výpočtu žalovanej sumy.

1.7. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v prípade ak je zmluvnými stranami dohodnuté plnenie v splátkach, je možné žiadať splnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté. Žalobca by sa mohol domáhať zaplata celú zvyšnú sumu pôžičky iba vtedy ak by preukázal, že si zmluvné strany, teda jeho právna predchodkyňa pani A. B. a žalovaná dohodli takúto možnosť. Žalobca to síce tvrdil, avšak existenciu takejto dohody nepreukázal. Nebolo teda možné zaviazat žalovanú na zaplata celú zvyšnú sumu pôžičky.

1.8. Záverom uviedol, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená v januári 2022, približne pred 18 mesiacmi. Ku dňu vyhlásenia rozsudku uhradila žalovaná v splátkach spolu sumu 6.480 Eur, čo je viac ako 19 splátok po 340 Eur ($340 \text{ Eur} \times 19 = 6.460 \text{ Eur}$). Žalovaná teda ku dňu vyhlásenia rozsudku uhradila všetky doposiaľ splatné splátky pôžičky a povinnosť uhradiť aj zvyšnú časť pôžičky jej ku dňu vyhlásenia rozsudku nevznikla. Žaloba preto nebola dôvodná a súd prvej inštancie ju zamietol.

1.9. Vo vzťahu k napadnutému výroku III., k trovám konania súd prvej inštancie poukázal na § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP. V časti, v ktorej bolo konanie zastavené súd prvej inštancie konštatoval, že išlo o sumu splátok, ktoré v čase podania žaloby ešte neboli splatné, ale žalobca sa ich aj napriek tomu domáhal. Preto pokiaľ žalobca čiastočne zobral späť žalobu po zaplata splátok, zavinil tak čiastočné zastavenie konania. Vo zvyšnej časti žalobca bol v spore neúspešný, keďže súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol. Z uvedených dôvodov priznal žalovanej ako úspešnej strane sporu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1. Proti výroku III. rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že prizná žalobcovi trovy konania v pomere úspešnosti účastníkov konania, nakoľko žalobca bol čiastočne úspešný v konaní a žalovaná svojím konaním zavinila zastavenie konania.

2.2. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že zobral v priebehu konania sumu vo výške 2.400 Eur späť, no bolo to výlučne z toho dôvodu, že žalovaná ju žalobcovi uhradila po lehote splatnosti v niekoľkých, nie pravidelných splátkach, pričom poslednú v sume 1.200 Eur uhradila deň pred pojednávaním, čo jednoznačne vykazuje účelové jednanie žalovanej a je pravdepodobné, že v prípade, žeby nebolo na deň 14.07.2023 vo veci vytýčené pojednávanie, by v uvedenom termíne sumu nebola zaplatila.

2.3. Poukázal, že súd prvej inštancie zaujal k trovám konania taký právny názor, že splátky žalovanej, ktoré uhradila, neboli údajne v čase konania po lehote splatnosti, hoci súd prvej inštancie konkrétne neuviedol, kedy mali byť splátky splatné. S takýmto neurčitým a nekonkrétnym odôvodnením ohľadom jednotlivých lehôt splatnosti sa žalobca nestotožnil a považoval rozsudok v tejto časti za nevykonateľný aj s poukazom na tú skutočnosť, že žalovaná svojím konaním, a to splatením sumy v celkovej výške 2.400 Eur pred pojednávaním de facto priznala, že v tejto časti boli splátky po lehote splatnosti.

2.4. Žalobca záverom konštatoval, že súd prvej inštancie mal pri určovaní a rozhodovaní o výške priznaných trov konania postupovať podľa § 255 ods. 2 CSP, nakoľko žalovaná svojím konaním, a to čiastočným splatením pohľadávky, zavinila zastavenie konania, čo je aj uvedené vo výrokovej časti I. rozsudku.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

4.1. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) pričom dospel k záveru, že odvolanie proti výroku III. nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4.2. Žalobca v odvolaní namieta, že bol vo veci čiastočne úspešný, nakoľko žalovaná svojím konaním, a to čiastočným splatením pohľadávky po lehote splatnosti vo výške 2.400 Eur, procesne zavinila čiastočné zastavenie konania.

4.3. Podstata odvolacej námietky žalobcu spočíva v aplikácii § 255 ods. 1, resp. ods. 2 v nadväznosti na aplikáciu § 256 ods. 1 CSP.

4.4. Súd prvej inštancie napadnutým výrokom III. rozsudku priznal žalovanej ako úspešnej strane sporu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to z dôvodu procesného zavinenia žalobcu na čiastočnom zastavení konania (výrok I.), keďže žalobca zobral žalobu čiastočne späť po zaplatení splátok, ktoré v čase podania žaloby ešte neboli splatné, ale žalobca sa ich aj napriek tomu domáhal, a z dôvodu, že vo zvyšnej časti bol žalobca v spore neúspešný, keďže súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok II.), nakoľko nebola dôvodná, keďže žalovaná ku dňu vyhlásenia rozsudku uhradila všetky doposiaľ splatné splátky pôžičky a povinnosť uhradiť aj zvyšnú časť pôžičky jej ku dňu vyhlásenia rozsudku nevznikla.

4.5. Po preskúmaní obsahu spisu a podaného odvolania odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v posudzovanej veci skúmal, ktorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť v časti zastavené, pričom odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že v danom prípade procesné zavinenie na čiastočnom zastavení konania treba pričítať žalobcovi. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 4.420 Eur (21.01.2022-25.01.2023 x 340 Eur p. m.), uhradila sumu 4.440 Eur. V čase podania žaloby tak neboli splatné nasledujúce splátky, vo vzťahu ku ktorým následne zobral žalobca žalobu sčasti späť. Ku dňu čiastočného späťvzťatia žaloby 14.07.2023 žalovaná uhradila sumu 2.040 Eur. Žalovaná tak k uvedenému dňu uhradila sumu 6.480 Eur. K uvedenému dňu by podľa zmluvy o pôžičke mala uhradiť sumu 6.460 Eur (21.01.2022-14.07.2023 x 340 Eur p. m.). Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pojem procesné zavinenie je nevyhnutné vykladať komplexne a extenzívne. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania v preskúmvanej veci, tak bude považovaný žalobca, ktorý podal žalobu predčasne.

4.6. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, v ktorom došlo k čiastočnému späťvzťatiu žaloby, je potrebné dôsledne rozlíšiť mieru konečného procesného úspechu sporovej strany podľa § 255 CSP v nadväznosti na zavinenie zastavenia časti konania podľa § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na dané procesné zavinenie žalobcu, súd prvej inštancie správne vyvodil, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech a správne v súlade s § 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania žalovanej, ktorá mala plný úspech v spore.

4.7. Odvolací súd pri skúmaní postupu súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady konania, pre ktoré by musel napadnuté rozhodnutie zrušiť. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené a preukázané také skutočnosti, ktoré by ma mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobcu a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie postupoval v súlade so záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán konania na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite. Súd prvej inštancie riadne odôvodnil svoje rozhodnutie a odvolací

súd považuje dôvody a právne úvahy v ňom uvádzané za vecne správne, dostatočné, argumentačne presvedčivé, právne správne posúdené a vyhodnotené.

5. Odvolací súd tak na základe vyššie uvedeného podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. ako vecne správny potvrdil.

6. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

7. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).